

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir „garmond” prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresc

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Direcțiunea Institutului Tipografic ne trimite avisul cerut, pe care ne credem datorii a-l publica în tot cuprinsul seu precum urmează:

Onorată Redacțiune!

La recercarea Onoratei Redacțiuni constatăm, că scim aștepta pe deplin nedumeririle D-Voastră cu privire la continuarea redacției „Tribunei” pe bazele programului acestui organ, după ce un proiect de lege ca și cel despre *kisdéd-óv-uri* a putut deveni lege. Ba sîntem în dureroasă pozițiune de a mărturisii, că „desvoltarea înspre anihilarea... chiar a vieții noastre culturale române” a ajuns în cel mai acut stadiu.

Precum s'a înregistrat în „Tribuna”: Am ajuns ca foi *kossuth-iste*, și după ele chiar și organe oficiale de frunte se raportează — fără a primi vre-o desmințire —, că Monarchul, încă pe timpul când proiectul despre *kisdéd-óv-uri* nu trecuse prin casa magnaților, și-ar fi exprimat dorința, ca proiectul, devenind în curînd lege, să aducă cât mai în grabă „rezultatele așteptate”. Am ajuns apoi, ca diare maghiare să ne strige — fără a fi urmărite și pedepsite de autoritatea publică — în aceeași răsufare:

Kiseprizünk országunkból háladatlan ravasz nép,

*Mert a havas bérceinek rengeteg sok és fája
És a hollok seregét a testetek rég várja.*

și

Hallottátok, hogy mit mondott most nem régén a király?

*Legyen óv a dícsőség, a hódolat és hála!
Éljen soká Ferenccz József, Magyarország királya!*

Am ajuns în sfîrșit, ca la sumuțările neurmărite și nepedepsite ale acestei prese „purtătorii culturale” din această țeară, ce la urma urmelor este patria noastră, pentru care ne-am vîrsat de veacuri și trebuie să ne vîrsăm și pe viitor sîngele și avutul, am ajuns, ca acești „patrioți” să atenteze cu peatra a-mână — tot fără a fi urmăriți și pedepsiți de autoritatea publică — deadreptul la viața trupească a Românilor, fiindcă s'au adunat cu legea a-mână la sfat pacinic asupra culturii lor.

Onorată Redacțiune! Grupul, care a dat viață „Tribunei”, precum bine știți, este după originea și simburile lui chiar mai mult literar decât politic. Și D-Voastră, așa fiindem, ați atins deja limitele extreme — trase de programul organului ce-l redacțați — atunci când ați pus

în trista perspectivă „apărarea legitimă” a Românilor leali la casă și s'ar întempla pe viitor atacuri cu pumnul în contra lor, neoprite de autoritatea publică, precum a pus-o din partea sa în perspectivă diaristica maghiară chiar oficioasă.

Veți pute înțelege dar', Onorată Redacțiune, că, avînd în vedere firea oamenilor grupați în giurul „Tribunei” și luând în considerațiune împregiurările cu totul deosebite, între care s'a dat ființă organului nostru:

Direcțiunea „Institutului Tipografic” e de părere, că „Tribuna” nu-și mai are rațiunea existenței, și ar și sista chiar de pe acum aparițiunea ei.

Deoarece însă nu credem a pute lua deplina răspundere pentru acest act, vom supune hotărîrea asupra sorții organului nostru adunării generale a „Institutului Tipografic”, pe care am convocat-o pentru 11 Aprilie n.

Până atunci Vă rugăm să urmați cu redactarea „Tribunei” în mod interinmal pe baza programului ei.

Cu toată stima

Sibiu, 16 Martie 1891.

Direcțiunea
Institutului Tipografic.

Avisul acesta e, durere, foarte lămurit.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 6 Martie st. v.

Afaceri interne.

În ședința sa de alaltăieri casa magnaților a rezolvat și acceptat fără nici o schimbare cinci proiecte de lege.

Politicienii comitatensi sînt acum preocupați de proiectul de lege despre reforma administrativă. În Szentes s'a ținut la 15 l. c. un meeting, la care, ăce-se, ar fi luat parte 10.000 persoane, și care a protestat în contra proiectului de lege. Un asemenea meeting se va ține la 5 Aprilie în Keeskemét. Congregațiunea comitatului Bihorului, convocată pe 19 l. c., se va ocupa și ea cu cesțiunea reformei administrative. În fruntea opozițiunii stă însuși vicecomitele Beöthy. Comitatul Neutra aprobă sistemul de numire, voesece însă garanții mai mari spre asigurarea libertății față de eventualele abuzuri ale funcționarilor numiți.

În August se va întruni congresul sêrbesc în Carloviț deodată cu sinodul episcopesc, care va avê să aleagă doi episcopi. Guvernul a trimis din nou la Carloviț statutul despre alegerea de patriarh și toate celelalte statute privitoare la organizarea afacerilor sêrbesci școlare și bisericești cu observarea, că el numai în acel cas va fi aplicată la el supune spre sancționare, dacă comisiunea congresuală corêspunde dorințelor ministrului de culte. Comisarul reg. baronul Nicolici a plecat la Viena și se va duce încă în decursul acestei săptămîni la Carloviț, spre a înlătura greutățile ce există.

Situatiua politică în Cisleithania.

Alaltăieri circulau faime despre demisionarea contelui Taaffe. Acele sînt însă desmințite cu toată hotărîrea. În fața nesiguranței absolute a situației viitoare se spune, că nici în guvern nu se vor face schimbări. Contele Taaffe nu găsește spriginul necondiționat la partidul din stînga. Stînga e bucuroasă aplicată a intra într-o majoritate, care se va forma din ea, din clubul Coronini și din Poloni, refușă însă ori-ce altă alianță și își păstrează mîna liberă pentru cazul unor constelațiuni.

Negocierile convenționale dintre Austro-Ungaria și Germania.

„Die Presse” împărtășește cu data de 16 l. c. n.: Ieri și aji au avut loc consultări interne între delegații austriaci și cei unguresci, stabilindu-se un fel de *modus procedendi* la negocierile convenționale dintre Austro-Ungaria și Germania. Continuarea negocierilor cu comisiunii germani se va începe Mercuri, deoarece pe atunci probabil vor sosi noile instrucțiuni din Berlin.

Germania.

În Berlin se vorbește mult de o propunere, pe care Caprivi ar fi făcut-o Sâmbătă împăratului Wilhelm și care ar privi o importantă cesțiune de persoane. Ori-ce presunere, că ar fi iminentă o nouă crîșă de cancelar, se respinge cu energie. „Hamburger Correspondent” cu toate aceste voesece se știe, că Caprivi are să fie înlocuit prin Micquel.

„Börsenzeitung” spune, că în săptămînilor din urmă s'a oblit calea unor raporturi amicale între împăratul Wilhelm și principele de Bismarck.

„Fremdenblatt” primesce din Berlin următoarea împărtășire: Într-o polemică cu „Kölnische Zeitung” ăce „Hamburger Nachrichten”, că principele de Bismarck din motive curat obiective a desaprobat unele și altele, dar' el nu a făcut actualului guvern nici-odată o poziție principială, și cu atît mai puțin a combătut pe ministri ca ministri. Între el și cercurile guvernamentale nu există nici o diferență principială. Același ăce spune, că visita lui Waldersee la principele de Bismarck dovedește, că între acestia doi nici-odată nu au existat supărări, de care se face atîta vorbă în presă. Ici-colea vor fi existat deosebiri de păreri, dar' dușmănie nici-odată.

Raporturile dintre Franca și Germania.

O scrisoare, pe care „Politische Corr.” o primesce din Berlin, caracterizează dispoziția ce domnesce actualmente în Germania față de Franca. Guvernul german, se ăce în acea scrisoare, a ignorat aproape cu desăvîrșire manifestațiunile, ce s'au repetat în Paris și pe aiurea în Franca de 20 de ani încoace în contra Germaniei, scind prea bine, că un guvern francez deabia ar pute avê puterea, de a împedea asemenea manifestațiuni. Prin această ignorare s'au restabilit bunele relațiuni dintre cele două țeri învecinate și aceste relațiuni s'au și menținut și nu au fost conturbate prin evenimentele din urmă. Atitudinea guvernului german va rămîne deci nealterată. Altfel se are însă lucrul cu opinia publică din Germania. Abstracție făcînd dela unele ăce anti-franceze, în Germania deabia se va găsi un ăce, care ar putea să scrie despre o împăcare desăvîrșită cu Franca. Majoritatea poporului german a ajuns la convingerea, că Franca s'ar împăca cu Germania numai sub condițiuni, pe care aceasta nici-odată nu le va pute accepta. Aceasta, se ăce în scrisoarea din cesțiune, nu formează încă pericol pentru menținerea păcii, dar' e un simptom, că amărîciunea în contra Franței a crescut așa, încît po-

liticienii francezi ar trebui să se pună pe gînduri și să nu lase, ca într-un fel sau altul să se provoace izbucnirea impaciunii germane.

Conferența Românilor din comitatul Aradului contra kisdéd-óv-urilor.

(Urmare din nr. 52 și fine.)

Protopopul Constantin Gurban: Onorată conferență! Nu cred să fie Român în comitatul Aradului, care să nu fi dorit această conferență. (Voci: Nu, nu!) Dintre contrații nostri din patrie, care locuiesc în celelalte părți, noi am rămas mai la urmă. Cu nimic alta n'am rămas înapoi decît cu timpul, dar' cu simțimintele sîntem alături cu ei. (Așa, așa!) Ce e drept, în cei din urmă ani ai vieții noastre de aici s'au iscat unele certe între noi (Durere!) și contrații nostri politici s'au și folosit, s'au și bucurat de împregiurarea aceasta, scotind, că vor destrăma puterile noastre prin noi înșine. (S'au înșelat, s'au înșelat!) Din această presupunere a lor au cutezat a enunța chiar prin rostul capului acestui comitat, că cesțiunea națională a Românilor a încetat în comitatul Aradului. (Nu-i așa, nu-i așa!) Tot aceste neînțelegeri dintre noi au produs aceea, că fuserăm scoși din congregațiunea comitatensă, limba noastră scoasă din toate oficiile comitatului și nebagăți în seamă. Urmările acestor neînțelegeri dintre noi treptat-treptat ne-au dus în jos, sîntem astăzi scotiti și ni-se spune chiar în față, că sîntem dușmanii țerii. (Nu, nu, nu!) — Dar' n'au drept, pentru-că țeara aceasta este și a noastră (Așa, așa!), ea este pămînt îngrășat cu sîngele multor eroi ai nostri. (Așa-i, așa-i!) Cum se putem fi noi dar' dușmanii ei? Avem drept să ăcem, că și a noastră este patria aceasta, și brațele noastre și ale fiilor nostri apără hotarele ei. („Trăească!” Aplause.) Avem drept și ne ăinem de datoriță să ăcem, că și a noastră este patria, pentru-că și noi suportăm toate greutățile. (Așa, așa!) Sîntem însă dușmani neîmpăcați ai maghiarisării, dușmani până la moarte. Maghiarisarea, fie cu sila, fie cu învoeală, fie cu violenție, totdeauna va întimpina rezistență continuă la noi. (Așa-i, așa-i!) Nu voim să lăsăm, căci prin proiect voesece să ne despoaie de limba și naționalitatea noastră. (Nu voim odată cu capul, odată cu viața!) Proiectul de lege de sub întrebare, pentru care sîntem adunați, ca să ne pronunțăm asupra lui, ăntesece a noastră desnaționalizare. Nu-l primim, pentru-că prin dînsul se vede curat ținta lor de a ne maghiarisa; ba am cetit, că în dieta țerii raportorul proiectului, asemenea și ministrul au ac-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto.
Terențiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. I. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers.

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

Capitolul XX.

(Urmare.)

Bleminii veniseră în mulțime mare, și atacul lor, dinaintea căruia Faraniții aveau să se retragă la început numai la aparență, a fost atît de puternic, încât acestia, împreună cu soții lor de luptă, care s'au împreunat cu ei pe șes, nu au putut rezista, ci au fost respinși până la calea cea scurtă, unde șesul se strîmătă.

„Nu merge cum ar trebui”, ăse Stefan.

„Și turma lașe, dobitoacele”, strigă Paul turbat, „lasă zidul neapărat și înjură pe Dumneșeu, în loc să pășească și să se lupte”.

Anahoreții îi vîdăru în turbarea și desperațiunea sa și Sergie strigă:

„Oare toate ne părăsesc? Oare de ce nu se aprinde tufa și nu nimicesc pe nelegiții cu flăcările sale? De ce tace tunetul? Unde sînt fulgerele, care impresurase piscurile lui Sinai? De ce nu vine un întunec să spărie pe păgâni? De ce nu se deschide pămîntul, ca să-i înghită ca pe ceata lui Cora?”

„Puterea lui Dumneșeu”, strigă Dulas, „și pune mîinile în poală. În ce lumină dubioasă pune Domnul evlavia noastră, de se

poartă, ca-și-cînd nu am fi vrednici de purtarea sa de grije!”

„Nu sînteți”, strigă Paul, care auzise cuvintele din urmă, ducînd pe bolnavul Stefan mai mult pe sus ca de braț, la zidul neapărat decătră Răsărit, „nu sînteți vrednici, căci huliți pe Dumneșeu, în loc să rezistați dușmanilor sei, și vă pîngăriți și pe voi înșive cu lașitatea voastră. Vedeți pe moșneagul acesta bolnav, care voesece să vă apere, și ascultați-mi porunca fără de a murmura, sau, pe sîngele sfinților mucenici, am să vă duc de pîr și de urechi la posturile voastre și am să vă...”

Dar' nu termină, căci amenințarea lui fu întreruptă de o voce puternică, care-l strigă pe nume dela poala castelului.

„E Agapit!” ăse Stefan. „Du-mă la marginea stîncei și lasă-mă acolo”.

Înainte de a împlini dorința amicului, figura înaltă a episcopului sta înaintea sa.

Agapit capadocianul a fost în tineretele sale ostaș. Abia trecuse în anii bătrînețelor și era un păstor treaz al turmei sale.

Cînd toată tinerimea din Faran a plecat în contra Bleminilor, nu a mai avut pace în oasă, și după-ce a poruncit presbiterilor și diaconilor să se roage cu femeile și cu bărbaiții rămași acasă în biserică pentru cei din luptă, s'a dus și el însuși cu doi acoluți și cu un călăuz în munte, ca să asiste la luptă.

Celorlalți preoți și nevestei sale, care voiau să-l rețină, li-a ăis: „Unde e turma, acolo are să fie și păstorul!”

Nevedut și neauzit s'a apropiat de zidul castelului și fu martor al cuvintelor vehemente ale lui Paul.

Acum sta cu ochii schinteitori în fața Alexandrinului, ridică amenințător mîna puternică și ăse:

„Îndrăsnesc un excomunicat să vorbească astfel cătră frații sei? Înainte-luptătorul Satanei voesece să dea porunci luptătorilor lui Dumneșeu? ăi-ar plăcê să căștiți cu brațele tale de atlet înapoi gloria, care a perdut-o sufletul amorf de vină și păcat. La mine, amicii mei, Domnul este cu noi și ne va ajuta!”

Paul a ascultat tăcînd cuvintele episcopului și a ridicat ca și ceialalți anahoreți mîinile, cînd Agapit a pășit în mijlocul lor și a rostit o rugăciune scurtă mîduvoasă.

După „amin” episcopul a avisat ca un beliduce fiecăruia, chiar și celor mai slabi și bătrîni, locul seu după grămețile de petri de aruncat și a strigat apoi cu voce sonoră auzită de toți: „Arătați, că sînteți luptătorii celui preafinal!”

Nici unul nu se opuse, și cînd toți unul ca unul erau la locul lor, se duse la marginea stîncei peziș și privi cu atențiune la toiul luptei de jos.

Faraniții rezistau acum cu succes atacului Bleminilor, căci Phoebiciu, erumpînd din ascunșiș cu manipula sa, a apucat în coaste pe fiii pustului, care năvăliau în cete dese, și i'a împărțit în două, răspîndind moarte și desastru. Romanii bine înarmați se părea, că au lucru ușor cu adversarii lor aproape goli, care în lupta piept la piept nu puteau folosi nici săgeata nici sulita.

Dar' Bleminii în dese lupte cu trupele împăratului au învățat să-și folosească puterile, și îndată-ce au vîdut, că nu pot birui

pe nimeni cu năvala, conducătorii lor au început să scoată nise sberiatări ascuțite, șururile lor se desfăcură și se împrăsciară în toate părțile ca o grămadă de pene apucate de vînt.

Agapit credea, că retragerea fiilor pustului este fugă sêlbatecă, respiră din adînc și plin de mulțumită, și se întoarse ca să se scoboare în cîmpul de luptă și să mîngăie pe soții de credință răniți.

Dar' avea să capete privilegiu să-și împlinescă chiar în castel această datoriță evlavioasă, căci înaintea lui apără păstorița, pe care o vîduse dela sosire, și ăse perplexă, dar' totuși repede și lămurit: „Stefan cel bolnav de colo, domnule episcop, care e tata lui Hermas și căruia îi duc apă, te roagă să vii la el, căci i-s'a deschis rana și crede, că i-se apropie moartea”.

Agapit urmă numai decăt și cu pași repeți acestei chemări, salută pe bolnav, a căruia rană o legaseră Paul și Orion saitul, cu astfel de afabilitate, ca și care era tare departe să arete celorlalți anahoreți.

Cunoscea numele de mai înainte și soartea lui Stefan demult și la intervenirea lui a trebuit Hermas să se ducă cu trimișii la Alexandria, căci Agapit era de părere, că nimeni nu are voe să fugă din lupta vieții, înainte de a lua parte la dînsa.

Stefan îi întinse mîna, episcopul se aședă pe pămînt lîngă el, făcî semn celor împregiur să-și lase singuri, și ascultă cu atențiune la cuvintele debil rostite ale bolnavului.

Cînd cel din urmă termină, ăse Agapit: „Laud împreună cu tine pe Domnul, că a arătat nevestei tale calea, care duce la dîn-

sul, ear' fiul tîu se va face un ostaș viteaz ca și tine. Casa ta pămîntească e grijită, dar' cum ești pregătit pentru cealaltă, pentru cea de veci?”

„M'am pocăit și m'am rugat optspredece ani și am suferit dureri grele”, replică Stefan. „Departea înapoia mea stă lumea, și sperez că sînt pe căile, care duc în cer”.

„Atunci sperez și eu pentru tine și pentru sufletul tîu”, ăse episcopul. „Ai avut să înduri multe în lume. Cercat-ai să ierți celui-ce i'a făcut cea mai mare durere și poți-te ruga: „Si ne iartă nouă păcatele noastre, precum și roi iertăm greșiților nostri?” „Aduci-ți aminte de cuvîntul: „Căci pentru voi iertați greșelile oamenilor, astfel va ierta tatăl vostru din ceruri pe ale voastre?”

„Pe Glicera nu numai că am iertat-o”, răspunde bolnavul, ci am și primit-o earăși în adîncul inimii mele; dar' bărbatului, care a sedus-o ca un nemernic, miserabilului, care m'a înșelat, m'a furat și m'a desonorat, deși i-am făcut mii de bunătăți, și lui îi doresc...”

„Iartă-l și pe el”, strigă Agapit, „ca să fi iertat și tu!”

„Mă încerc de optspredece ani să binecuvintez pe dușmanul”, replică Stefan, și voi cerca și de acum înainte...”

Până aici episcopul a fost dedicat cu desăvîrșire numai bolnavului; acum însă îl chemară ceialalți din toate părțile, și Gelasiu, care sta cu alți anahoreți la marginea prăpastiei, strigă cătră el: „Ajută-ne părinte, păgânii se urcă colo din colo pe stîncă în sus!”

(Va urma.)

centuat, că proiectul voese a maghiarisa. (Nu primim!) — Dar' noi nu vom să-l primim, nu numai noi cei de aci, dar' toți Români căși sînt în această patrie. Noi nu ne învoim nici-decum să primim proiectul acesta, căci sîntem de 1800 de ani tot pe pământul acesta și până astăzi stăm 3 milioane de Români unul lângă altul. (Trăească! Așa-i!) Nu ne place de el, pentru-că intenținea lui e de a ne maghiarisa prunci și generațiunile viitoare. (Nu primim! Nu primim!)

Onorată conferență! Sisifus, se spune în poveste, a fost condamnat ca întreaga viața sa să-l ducă sus pe deal. Îl lua, îl ducea. Dar' când era aproape de vîrf, bolovanul se rostogolia. El își ștergea fața de sudori și earăși se apuca să-l ducă sus, dar' peatra earăși se rostogolia și așa a făcut toată viața. La astfel de soarte au ajuns și cei cu maghiarisa. (Așa-i! Așa-i! Trăească! Aplause.) Se sfulcă, se apucă de lucru, și când cugetă, că își ajung ținta, se ved earăși departe de ea. Earăși se apucă de lucru și earăși li-se înfrînge puterea. Acum cercă cu putere și mai mare. Ear' noi ne sfădim, ne luptăm unii contra altora; în loc ca să trăim laolaltă în pace și împreună să lucrăm, ne stricăm puterile noastre înzăr.

Onorată conferență! Să lăsam toate la o parte, când e vorba de un proiect de lege creat și cernut de oameni înțelepți: de frunțașii țerii noastre; un proiect, care s'a desbătut în dietă, în casa magnaților, și s'a primit în amîndouă locurile, și deci cu toată seriozitatea trebuie să primim la urmările acestuia. Preste scurt timp proiectul acesta va deveni lege. (Nu ne trebuie! Nu ne trebuie!) Drept-aceea noi ca popor de ordine caută să răspundem dlui ministru de culte, care prin preasfințitul arhieru al nostru ni-a trimis vorbă ieri-alaltăieri din casa magnaților, ca Preasfinția Sa să ne asigure, că proiectul acesta tinde la bunăstarea poporului nostru și astfel să fim liniștiți. Noi vom fi liniștiți, dar' nu pentru vorba ministrului, căci d-lui crede, că și noi sîntem ca copiii de trei ani ce vrea să-l ducă în asile, ci pentru-că sîntem conscii de dreptul ce-l avem, vedem ce-l aduce acest proiect și sîntem popor de ordine. (Așa-i! Așa-i!) Noi nu primim proiectul, pentru-că legea noastră, limba noastră națională și datinele strămoșești nu le lăsam. (Nu primim! Nu primim!)

Onorată conferență! Proiectul de rezoluțiune, făcut de dl Dr. George Popa (Să trăească! Aplause.) întru toate consună cu dorițele noastre. (Așa-i! Așa-i!) Dacă îl vom primi cu unanimitate (Primim! Primim!) vom dovedi înaintea conaționalilor și înaintea adversarilor nostri, că între noi nu sînt divergențe de păreri. (Nu! Nu!) Vom dovedi, că noi sîntem împăcați între noi (Așa! Așa!), vom dovedi, că am pus umăr la umăr și suflet la suflet.

Grăbiți dar', fraților, să primim propunerea aceasta. (Primim! Primim! Să trăească! Primim! Aplause.) Grăbiți să spunem lumii întregi, că nu s'a rupt legătura frățietății între noi. Vom pace și dragoste și iertăm toate pentru conferența aceasta și strigăm așa: Primim, primim propunerea făcută și protes-

tăm sărbătorește contra proiectului de lege. (Urări sgomotoase.)

Dl avocat Mihai Veliciu: Onorați domni și frați! Ascultând cuvintele cele frumoase, care s'au desfășurat pentru primirea propunerii făcute de dl George Popa, care este corăspunzătoare cu dorițele noastre, vă rog să mă ascultați și pe mine. (Trăească! Ascultăm!) Cuvintele mele isoresc din inimă plină de simțăminte și dragoste frățească și vi-le spun ca un motiv pentru a primi propunerea. Am auzit cu toții, că înalții prelați ai nostri în casa magnaților au combătut proiectul de lege despre asilele de copii cu o demnitate corăspunzătoare. Am auzit aceasta cu toții, dar' cei care cetiți carte și novele, ați cetit, că prelații nostri în casa magnaților au spus cu toată tăria și hotărîrea, că proiectul de lege despre asilele de copii este foarte mult păgubitor pentru noi, și ei s'au nisuit a conlucra acolo, ca acest proiect să nu devină lege. Fii credincioși ai acestor înalți prelați, avem fericirea de a fi avut acolo razim și dela al nostru înalt prelat, care împreună cu ceialalți e solidar cu noi în cestiunea națională. (Trăească!) Pentru aceea, ca un motiv pentru susținerea acestui proiect de propunere, eu îmi permit, ca să fac modesta propunere. (Să auzim!) Propunerea mea e, ca să se aleagă o deputație, care, sub conducerea reverendisimului domn protopresbiter George Popovici, să meargă la Ilustr. Sa episcopul nostru din loc să-l spună omagiile noastre și să-l exprime recunoștința noastră. (Primim! Primim! Să trăească!)

Mihai Sturza: Onorați alegători! Scim cu toții, cu câtă osteneală am părăsit ale noastre și am alergat aici, ca să ne exprimăm simțămintele ce le nutrim și să arătăm, că nici-odată nu vom părăsi limba, datinele și legea străbună. Domnilor, această adunare avem a o mulțumii dlui Dr. George Popa (Să trăească!), care a scuit să ne însușească, a scuit și și-a adus aminte să ne conchieme la această adunare, chiar când era mai mare trebuința. Precând s'au început desbaterile în casa țerii asupra proiectului de lege, Români dela Brașov până la Arad și-au exprimat părerea de rău și neîndestularea față cu el și au arătat față, că nu voese să-l primească. Această protestare s'a continuat din partea Românilor prin tot timpul desbaterii proiectului. Acest moment însă, când noi sîntem adunați, este de mare însemnătate, pentru-că chiar atunci am fost conchiemați, când proiectul votat de dieta țerii și primit de casa magnaților este pus pe masa Maiestății Sale și nouă nu ne rămîne alta, decăt să strigăm cătră Maiestatea Sa să aibă grație, să nu-l întărească. Deci mulțumim din inimă dlui Dr. George Popa. (Trăească!)

Președintele conferenței, dl George Popovici: După-ce ne-am pronunțat asupra obiectului pus la ordinea zilei, viu se vă mulțumesc, onorați alegători, pentru ținuta cuviincioasă, deamă de ziua aceasta mare. Vă rog, ca depărtându-vă de aci, să vă duceți la vetrele D-Voastre liniștiți. Fiți tot așa de supuși și credincioși Tronului și patriei, ca străbunii nostri, dar' în toate impregiurările, fie căt de grele, să nu uitați că sîntem năs-

cuți Români. (Nu, nu vom uita nici-odată!) Români am fost, Români vom fi. Declar adunarea de încheiată. Trăească Maiestatea Sa Împăratul și Regele nostru! Trăească patria! Trăească poporul român!

CRONICĂ

La marile manevre austriace din estan, care se vor ține pe la începutul lui Septemvrie prin impregiurimile dela Waidhofen, după-cum se telegrafează din Berlin, va participa de sigur și împăratul Wilhelm. Înalt oaspe va fi însoțit de cancelarul Caprivi.

Desmintire. Pol. Corr. anunță: Scirea, că comandantul de corp din Viena, baronul Schönfeld, va trece în pensiune, precum și celelalte combinațiuni legate cu aceasta, sînt nebasate.

Primirea în institutele militare ces și reg. de creștere și de cultură. Cu începerea anului scolaric 1891/92, în Septemvrie a. c., sînt de ocupat în institutele militare ces. și reg. de creștere și de cultură 275 de locuri, dintre care unele întregi sau jumătate erariale, apoi fundațiuni și în fine locuri plătite. Aceste se împart: 30 în orfanotrofiu militar; 170 în anul prim al școlii inf. reale militare; 25 în anul al treilea al școlii inf. reale militare și 50 în primul an al academei militare din Wiener-Neustadt și al academei tehnice militare din Viena. Locurile erariale atît în școlile reale, cît și în orfanotrofiu pot fi ocupate numai de copii de ofițeri, amployați militari, amployați de Curte și subofițeri. Didactrul pentru copiii îndotorați a plătit este pentru școlile reale militare 400 fl., ear' pentru academea militară 800 fl., plătiți în două rate anticipative la cassa institutului.

Împăratul Wilhelm și elementul maghiar. Cetim în „Budapesti Hirlap“: „La dîneul dat de ambasadorul austro-ungar din Berlin, contele Széchenyi, la care a participat și părechia imperială germană, au cântat nisea Țigani maghiari. În decursul dîneului Țigani au executat marșul lui Rákoczi și mai multe piese maghiare. După prânz împăratul s'a apropiat de Țigani, a distins cu câteva cuvinte pe primașul Vörös Miska, apoi a lăsat să-l tragă — „Körösi lány“ și „Grosswarderin“.

Cetitorii își aduc aminte, cum tot „Bud. Hirlap“ a raportat la timpul seu, că împărăteasa Frederic, mama împăratului Wilhelm, în atelierul lui Munkácsy din Paris a țin despre Maghiari: „E un popor foarte curios, foarte individual, foarte original“.

Tinerimea maghiară și memoriul universitarilor români. Studenții maghiari din Budapesta au ținut în 15 l. c. seara o conferență în cestiunea memoriului studenților universitari români. Au hotărît, ca la mișcarea începută de ei să provoace a se alătura și studenții maghiari din Cluj și dela alte institute superioare de învățămînt din patrie. Conferența a ales un comitet de pregătire compus din 12 membri. — În „Erdélyi Híradó“ cetim: Tinerimea universitară din Cluj încă voese să ia parte la mișcarea pornită din capitală, la cărei scop patriotic e, ca să răspundă la „calumniile valache“ și acest răspuns să-l facă cunoscut și străinătății.

Gimnasiul de stat în Dej. După-cum cetim în „Budapesti Hirlap“, locuitorii maghiari din Dej lucră pentru înființarea unui gimnasiu superior de stat. Mișcarea în această privință au pornit-o mai mulți oameni cu vață

de acolo și se sperează a ajunge la rezultatul dorit.

Un document al regelui Sfântul Stefan s'a descoperit în zilele trecute în Vesperim cu ocaziunea arangării arhivei orșenești. Documentul, scris în limba latină, este din anul 1009 și poartă subscrierea regelui sfântul Stefan.

Despărțire ierarhică. Cetim în „Luminătorul“: La dorița unanimă a poporului român din comuna Deliblada, vener. consistor din Arad a trimis delegații sei devotați și pricepători la fața locului, și în ziua de 1 Martie n. îi succese a pune temelie la despărțirea Românilor de Serbi în cele bisericesci-școlare-fundaționale din numita comună. Un vechiu dor nestins al vigurosului și vrednicului element românesc din Deliblada s'a împlinit și Români de acum încolo, cu ajutorul fraților lor de un sânge și de o lege, la care sînt avisați, vor cultiva în dulcea limbă maternă toată dezvoltarea și înaintarea lor culturală și morală.

Urmările duelului. Din Pojon se împărțesece cu data de 16 l. c.: Astăzi a ajuns spre pertractare înaintea tribunalului de aici afacerea juristului din loc Iuliu Guggenberger și Francisc Cathry, care în anul trecut au avut un sângeros duel. Tribunalul a condamnat pe primul la 6 luni arest de stat, ear' pe cest din urmă numai la 2 săptămâni tot arest de stat. Guggenberger a apelat.

Promoțiunea unui Român „Sub auspiciis Imperatoris“. Din Cernăuți se anunță: Prima promoțiune la gradul de Dr. „Sub auspiciis Imperatoris“ dela înființarea de 16 ani a universității Francisc-Iosif din Cernăuți a avut loc în 15 l. c. De această distincțiune a avut parte studentul în drepturi dl Ioan baron de Stîrcea, fiul deputatului bucovinean Victor baron de Stîrcea.

Plantarea de pomi în Seliște. „Reuniunea agricolă română“ de aici a dăruit fiecărui membru cu locuința în Seliște câte un pom albit. Plantarea acestor pomi în grădina fiecăruia se va întempla Joi în 14/26 Martie a. c. cu intervenția unui delegat al reuniunii. Tot în această zi se vor face tot la Seliște încercări practice cu plugul sistem Sack. Toți amicii agriculturii și ai progresului sînt bine veduți, dacă asistează la aceste lucrări practice.

Sinod gr-cat. — la Ruteni. „Neue Freie Presse“ primesc din Lemberg împărțirea, că după o pauză de mai mulți ani se va convoca acolo pe ziua de 20 Septemvrie un sinod provincial greco-catolic. Episcopatul rutean pregătește deja materialul pentru consultările sinodului.

Dela societatea „Transilvania“ din Bucuresci. Cetim în „Românul“ (5 Martie v.): Ieri după amiază s'a ținut adunarea ordinată a societății „Transilvania“. Ședința s'a deschis la oare 3 sub președinția dlui P. Cernătescu, profesor universitar. Dl casar al societății a dat apoi cetire raportului seu anual, dând seamă de gestiunea banilor. Societatea are aci, grație interesului ce-i poartă cei-ce se află în fruntea ei, aproape 200 mii franci, din venitul căror se ajutoarează studenții lipsiți de mijloace de preste munți. Chiar actualmente societatea întreține cățiva la universitatea din Viena. S'a ales apoi o comisiune, care să verifice socotelile. Alegerea comitetului societății „Transilvania“ se va face în adunarea viitoare.

Artistii români în străinătate sînt: D-șora Teodorini și Gabrielescu în Lisabona, Dimitrescu la Scala în Milan, d-na Darcelă la Veneția, d-șora Litta Napoli, d-ra Bărescu în Hamburg, d-ra Feliciani la Moscova, d-na Rovina la Valencia, d-na Zoe Chrissenghi la Paris.

Societatea geografică din Bucuresci. „Românul“ (5 Martie v.) împărțesece: Aseară s'a ținut prima ședință a societății geografice. După discursul de deschidere și cetirea raportului anual, dl Ionescu-Gion și-a ținut instructiva sa conferență „Despre câteva orașe române în secolul XVI“. Ședința a fost presădită de Maiestatea Sa regele.

Bal împreună cu tombolă. Profesorii gimnasiului real din România învita la balul cu tombolă, care va avè loc Sămbătă în 23 Martie 1891 în „Salonul casinului“. Venitul curat al acestui bal este destinat pentru complectarea bibliotecii și a museului gimnasiului. Începutul la 9 oare seara. Intrarea de persoană 2 lei. Suprasolvirile și ofertele marimonioase pentru acest institut cultural se vor publica cu mulțumită pe cale diaristică. Comitetul. Toaleta obicinuită.

Derailare de tren în România. Cetim în „Timpul“ (5 Martie v.): Trenul acelerat din Moldova, care a sosit astăzi de dimineață, a derailat la doi kilometri după Măreșesci. S'au răsturnat mai multe vagoane și 15 persoane au fost greu rănite.

Dragomanul Jacobsohn dela consulatul rusec din Bucuresci, care a fost exilat de prefectul poliției bucurescene, a plecat la Londra.

Nenorocire. Cetim în „Era Nouă“, (13 Martie v.) din Iași: Cinci copii se dădeau pe gheață pe Bahlui Lunia trecută; începînd pe atunci să se spargă gheața, sloiul pe care se aflau ei s'a răsturnat și toți cinci au căzut în apă, fără să mai poată fi regăsiți.

Marele Duce de Luxemburg a vîndut palatul seu din Viena (Reisnerstrasse) ambasadei ruseci pentru prețul de un milion florini.

Societatea arhitecților din Paris a refuzat invitarea societății arhitecților din Berlin, prin care era rugată a participa la expozițiune. Scrisoarea de refus e subscrisă de Charles Garnier și e compusă într'o formă foarte politicoasă.

Turburări anarchiste. Din Bruxela se anunță: În Verviers s'au întemplat în zilele trecute serioase excese anarchiste. Anarchistii au aruncat în poliști cu petri. Un comisar de poliție a fost greu rănit. Doi conducători anarchisti au fost arestați.

Mama reginei României, principesa de Wied, va merge să petreacă o parte a verii acesteia la Bucuresci și Sinaia.

„Reuniunea română de agricultură“.

Sămînțe de trifoi și napi. Comitetul a împărțășit pentru estan pe următorii cu a) sămînțe de trifoi: Iordache Roșca Căpitan din Seliște; Ioan Stoia Bobeș, Radu Istrate, Nicolae Istrate, — toți trei din Boița; Gerasim Candrea din Sibiu; Ioan Ivan din Gurarfului; Romul Simu din Orlat; Nicolae Săcărea din

Un haz literar.

(Dedicațiune dlui Iosif Vulcan, red. „Familiei“.)

„Tirania autorității“. Enea Hodos.

Personal nu-l cunosc pe dl Enea Hodos, dar' vorbele ținse de d-sa, pe care le-am pus în fruntea acestor șire, mă fac să-l stimez. Dînsul a priceput, a observat, ca să mă exprim și mai bine, de unde provine atîta miserie de caractere în această lume perversă; și rezultatul observărilor d-sale le-a turnat într'o formă atît de potrivită, exclamînd plin de indignațiune: „Tirania autorității“.

Întădăvăr! și eu țin în aceste momente: „Tirania autorității“, dar' eu mă deosebesc mult de dl Hodos; căci în vreme-ce dînsul a exprimat cuvintele aceste, — atît de des scrise într'un timp în „Tribuna“, — plin de mînie și de o dreaptă indignație; — eu sînt vesel și nervii mei sînt încrețiiți și dispuși la ris.

Dar' de ce să o mai amintesc aceasta? Titlul „Un haz literar“ spune destul de limpede, cam despre ce poate fi vorba; cu atît mai virtos încă, când cetitorii mei au vedut îndată după titlu vorbele: „Dedicațiune dlui Iosif Vulcan, red. „Familiei“, și apoi imediat, drept motto, des citata frasă „Tirania autorității“. Și eu, numai când ajung pe aci cu scrisul observ, că am lucrat destul de ne... retoric, pînă în fruntea șirelor mele astfel de cuvinte, încăt cetitorul dintr'odată poate scî despre ce e vorba. Dar' cum fie! Să spun mai departe. Nu voiu uita însă a însemna, că tot ce e scris aci, e pur și simplu adevăr, și în tot lucrul nu e nimic fantastic, cu atît mai puțin ceva ce n'ar merita credință, vreau să țin: vre-o minciună.

Așadar: Sus s'avem inimile (urechile)!

Prietenul meu „Aurel“ *) e caracteristic prin o bunăte de inimă și prin o fire blăjînă și pacnică. Singurul lui defect, — dacă se poate numi defect, — e că „serie“ câte ceva din când în când. Și încă aceasta n'ar fi nimic. Dar' el scrie „numai“ despre sine. De ar ceti cineva tot ce a scris el original, — a scris puțin, — ar vedè în șirele acele pe prietenul meu, cu toată firea lui blăndă, pacnică, dar' mai presus de toate l'ar vedè căt scie de tare iubi. Și apoi, scriind el câte o bucată literară, își dă la lumină adese și cele mai ascunse taine ale inimii sale...

Era în vara trecută, în ferii. Într'o zi, ne mai sciind ce să mai fac, mă duc la amicul meu. Întru în casă și-l află la masa-i de scris, cetind mai multe coale de manuscris. „Ce ai înainte-ți?“ — îl întreb eu salutându-l.

„Am scris o noveletă și o recetesc să ved, n'ar fi ceva de îndreptat.“ „Și ce ai să faci cu ea apoi?“ „De mă voiu convinge la urmă, că nu va fi timp perdat oarele, în care o va ceti cineva, o voiu trimite poate la „Familia“.“ „Ei bine!“ — replică eu, „cetesco-o eu ton, ca să-mi pot face și eu observările mele.“ El mă ascultă.

Mai îndreptînd una aci, mai adăugînd o vorbă colo, noi hotărîrăm, că bucată nu e rea.

„Și că nu e rea“, — adause eu rîzînd, poate servi și impregiurarea, că eu n'am adurmit ascultându-te, scii ca cela din „Friguri de autor“ a lui Gane.

Apoi mai vorbind una-alta mă depărtai...

Trecuse mai mult timp de atunci. Feriile se terminară și noi ne despărțirăm unul

*) Pseudonimul, sub care scrie câte odată un amic al meu.

de celalalt. Eu îmi uitasem mai de tot, ba chiar de tot de „Noaptea de groază“ a amicului meu. (Veți fi ghicit, că acesta era numele acelei bucăți literare.)

Ear' veniră feriele. Dar' de astădată numai ale Crăciunului din 1890. Era un timp frumos de iarnă. Frig și înghețat tun. Luându-mi patinele, trecui pe la amicul meu, ca să-l îndemn să vină cu mine la patinat.

— Apropo! — ăisei eu deabia intrat în chilia lui, — ved pe masă un număr din „Familia“ și-mi aduc aminte de noveleta; trimisui-ți-o-ai la Vulcan?

— Trimis, — răspuse el surîzînd. — Și? — îl întrebai eu de nou, impacient.

— Nu 'mi-a publicat-o. — Pentru-ce? — Vrei să scii? — Vreau!

Și atunci el căută printre numerii din „Familia“ ce erau pe masă, și scoțînd nr. 39 'mi-l puse înaintea ochilor. Eată ce aflai în „Posta redacțiunii“: „O noapte de groază. Aceeași adunătură de vorbe multe fără să țină ceva“.

— Scandal! — exclamai eu jignit în ambițiunea mea. Căci se sciți, aceste cuvinte mă vătămă tare. Cum se poate aceea? — cugetam eu, — ca o lucrare ce și eu am revăzut-o să fie respinsă cu atîta nepăsare și răceală.

— Nu vii la patinat? — întrebai eu pe amicul meu.

— Nu! sînt rîcit! — Servus! — și îl părăsii îndată, dar' în mîntea mea făceam mii de plauri. Atunci eu capul plin de gânduri ajungînd la locul de patinat, după-ce îmi legaî patinele și plecai pe luciul gheții, deodată îmi plesni prin cap ideea: Da de cumva Vulcan, redactorul

„Familiei“, nici n'a cetit bucată, ci numai a respins-o așa pe ghicite cum s'ar dice. Și fiindcă această idee nu-mi mai eșia din cap, deodată concepi un plan strașnic.

Reîntorcîndu-mă dela patinat, întrai earăși la amicul meu. El nu era acasă, dar' sciind, că el totdeauna are datină de a-și reclama manuscrisele nepublicate, deincepi a căuta printre scrisorile lui după acel manuscris. După puțină căutare îl și aflai, și luându-l dintre celelalte hărții, îl pusei în buzunarul paltonului meu. Și apoi eșii.

Pe cale mă întălnii cu amicul meu. Îi spusei, că l'am cercetat. El nu presupunea nimic.

Și nici în celelalte zile, în care mă petrecui cu el, dînsul nu-mi amintî ceva. Se vede, că el încă tot nu scia nimic.

Se apropiease 16 Ianuarie. Eu plecai ear' la studii. Despărțirea mea fu veselă. Eu mă bucuram, că el nu scie încă nimic, și așa ușor îmi voiu putè executa planul, cu atît mai virtos, căt eu acum așa m'am fost datat cu ideea ce într'un moment de mînie 'mi-a plesnit prin mîntea, căt nici nu l'as fi lăsat să vorbească pe acela, care 'mi-ar fi țin, că redacțiunea „Familiei“, când a scris cuvintele acele în „Posta redacțiunii“, a sciut ce scrie și ce face.

Ajuns la școală, prima mea ocupațiune fu de a decopia manuscrisul amicului meu, și apoi așa scris de o altă mână, și schimbîndu-l titlul și numele persoanelor dintr'însul să-l trimit la „Familia“ earăși sub cuvînt, că e o narațiune de a cutăruii autor vestit. Greutatea ce mai era, sta în a afla pe acel autor străin.

O moarte îmi veni de astădată într'ajutor. Din întemplantare chiar murise Octave Feuillet, renumitul romancier francez; și acum eu fără de ceva temere îl pusei de „tată“ al

acestui „copil“ datorit ferberii minții amicului meu. Și apoi o și trimisei la redacția „Familiei“ în Orade, nu mai mult, decăt după trecerea alor deabia două luni și jumătate dela prima trimitere și dela funesta respingere.

Și minunea minunilor! După așa scurt timp, redactorul „Familiei“, nu mai cunoașce bucată și în nr. 5 din a. c. ea e publicată între cele dîntîi lucrări; chiar în acel număr, în care într'o scrisoare din Berlin se laudă romancierul Feuillet, — poetul de curte al împărătesei Eugenia, — prin cuvintele: „Și critical cel mai obiectiv va recunoașce, că Feuillet, afară că e un excelent povestitor, a formulat acțiunea romsunorilor sale într'un mod așa de măiestrit, încăt cu greu am putè găsi pe cineva, care ar putè să-l imiteze“.

Și cu toate aceste însușiri, care îl fac pe Feuillet atît de renumit, domnul Vulcan, redactorul „Familiei“, acel domn Vulcan, care a răsfoit mult printre literatura franceză; chiar acel domn Vulcan, care cu puțin mai înainte a timbrat noveleta amicului meu de o nimica toată; acel domn Vulcan o publică în „Familia“ ea chiar în acel număr, în care se laudă Feuillet, făcînd astfel, ca și asupra acestei bucăți indirecte să se refrîngă măcar o parte neînsemnată din aureola gloriei lui Feuillet.

Rîdeți, iubiți cetitori, rîdeți!!!

Și acum, după-ce v'ați liniștit puțin, iubiți cetitori, fiți buni, ascultați originalul noveletei amicului meu așa după-cum a eșit din penna lui și cum a și fost trimisă la „Familia“.

(Va urma.)

DICTIONAR român-germân și germân-român

Sab. Pop. Bărcanu, odin. paroch greco-oriental în Reșinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat de Dr. D. P. Barclanu.

Partea I. română-germână, 704 pagine. Preț 2 fl. 50 cr. = 6 lei, 50 bani. Partea II. germână-română, 1152 pagine. Preț 3 fl. 80 cr. val. a. = 10 lei.

Argir și Elena.

Istoria preafumosoșilor ficioș de craiu și a preafumosoșilor fote mătește cu pērl de aur.

Preț 20 cr. = 50 bani.

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 cont (à 25 coale) 40 cr. 2. Inventare 1 " " " 40 " 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru întabulări) 1 " " " 50 " 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 " " " 40 " 5. Protoceale de zálogire (zálogolási jegyző-könyv) 1 " " " 50 " 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 " " " 50 " 7. Hagyatéki kimutatás 1 " " " 60 " 8. Filera de îmanuare 1 " " " 44 " 9. Protocol de pertractare 1 " " " 44 " 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 " " " 50 " 11. Testimonii de școală 1 " " " 40 " 12. Testimonii pentru școlaele populare una sută 80 "

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, bilete de vizită, placate, conturi și blanchete de tot soiul.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea. Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Mai departe se află și următoarele: Tipărituri pentru primării comunale:

- 13. Cartea principală de comput. (à 10 coale) 25 cr. 14. Kötelezvény " " " 20 " 15. Hivatalos bizonyítvány " " " 20 " 16. Conspet despre suma trimisă vicecomitetului comitatens " " " 20 " 17. Raport despre banii, care se subștern vicecomitetului comitatens " " " 20 " 18. Schulversáummissausweis " " " 20 " 19. Conspet despre datoria contribuțiunii și solvirea ei " " " 20 " 20. Adásvevési szerződés " " " 20 " 21. Honved-Veränderungsausweis " " " 20 " 22. Tartozkodási változási kimutatás " " " 20 " 23. Protocol de exhibite (gestiune) " " " 25 "

tot așa și:

Plicuri officioase adresate: direcțiunii financiare, oficiului de dare r. u., tribunalului reg. ca judecătoria a cărților funduare, scaunului orfanal comitatens, primării comunale, judecătoria cercuale, protopretorului cercual.

Formular kőzség előjáróságától. A tekintetes megyei árvaszéknek Hivatalból. Portomentes. ügyben.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articul de lege XXI. din anul 1886. DESPRE JURISDICTIUNI, și articul de lege XXIII. din anul 1886. DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886. DESPRE COMUNE. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b. ORDONANȚE MINISTERIALE pentru introducerea legii comunale (Articul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

Teomat și Dorofata. Dialog între beivul din Longobarda și muiera lui. În veșnuri. 14 cr. sau 30 bani exemplarului.

În editura „Institutului tipografic” a apărut și se află de vânzare: PRASIREA POMILOR

de D. COMȘA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”. Prețul unui exemplar 12 cr.

Tocmai a apărut: CLARA MILICI Novelă de I. TURGHENEV. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut: TINEREA VITELOR

de Eugen Brote, president al „Reuniunii române agricole”. Opșorul conține desvultarea principiilor fundamentale ale ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr. Dela același autor: TRIFOIUL.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samēnă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povețe, unde și cum se samēnă trifoiul, când și cum se cosește și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr. Ambele broșuri sânt scrise în limba poporului și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Predeal, Arad, Teiuș, Sibiu, and others. Includes departure and arrival times for various train types.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează carele de noaptea. Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acțiuni în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.